

HET BOSJE VAN GOES

Moderne tijd

Vroeger werd er in het gebied van Haarzicht op grote schaal klei afgegraven ten behoeve van de dakpan- en baksteenindustrie. De dakpan en steenfabrieken stonden in Maarssen en Woerden. Sommige delen werden te diep afgegraven, dan was het perceel niet meer bruikbaar voor de landbouw. Zo'n stuk land werd dan ingeplant met bomen, zodat er een bos(je) ontstond. Het hout kon gekapt worden en zo gebruikt worden, zodat er nog enige inkomsten aan het stuk grond te verkrijgen waren. Zo is het bosje van Goes ontstaan.

Tekst informatiebord bij het Bosje van Goes:

Het terrein van het bosje van Goes heeft een bijzondere geschiedenis. Het bosterrein is rond 1858 afgegraven. De zand en veenlaag werd ontdaan van klei. Deze klei werd gebruikt voor de steenbakkerij. Op de zanderige bodem ontstond daarna een waardevol bos met een dikke humuslaag.

Het noordwestelijke deel is voor 1859 aangelegd als essen-hakhoutbos. Het noordoostelijk deel is later, maar voor 1908, aangelegd. Omstreeks 1940 zijn er in het bos populieren en wilgen geplant. Deze zijn in de zestiger jaren verwijderd.

Het bos is na 1948 gebruikt door houtbedrijf van Dijk. Dit bedrijf heeft greppels laten graven waarin stammen tijdelijk werden bewaard. Later is het terrein gekocht door expeditiebedrijf Goes, samen met het terrein van de voormalige houtzagerij, die ten zuiden van het huidige bos was gelegen. Goes heeft het bos voor het symbolische bedrag van 1 gulden overgedragen aan de gemeente.

Het terrein van de houtzagerij is nu bebouwd en het bos is openbaar bezit. Door een storm in 1988, zijn er vooral in het zuidelijk deel, veel populieren en wilgen omgewaaid. Daarna heeft de Vereniging Landschapsbeheer nieuwe jonge bomen aangeplant.